

RODINNÁ BOHOSLUŽBA VEĽKÉHO PIATKU

-príprave domácej *plaščanice*: čistý biely obrus, sviečka, kvety, Kríž
alebo ikona Spasiteľa

Molítvami svjatých otéc nášich, Hóspodi Iisúse Christé, Sýne Bóžij, pomíľuj nas.

Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Carjú nebésnyj, Uťíšiteľu, Dúše ístiny, íže vezdí sýj i vsjá ispolňájaj, Sokróvišče blahích i žízni Podáteľu, priidí i vselísja v ný, i očisti ný ot vsjákijsa skvérny, i spasí, Bláže, dúšy náša.

Svjatýj Bóže, Svjatýj Krípkijs, Svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. **3x.**

Sláva Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladý-ko, prostí bezzakóňijsa náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj, **3x. Sláva, i nýni:**

Ótce náš, Íže jesí na nebesích! Dá svjatítsja ímja Tvoje: da priidet Cárstvijsa Tvoje: da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí, i na zemlí. Chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés: i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášim. I ne vvedí nás vo iskušěňijsa, no izbávi nás ot lukávaho.

Hóspodi, pomíľuj, **12x. Sláva, i nýni:**

Priidíte, poklonímsja Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú, Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Samomú Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Psalóm 12. (cirkevnoslovansky alebo slovensky – vid' ďalej)

Dokóľi, Hóspodi, zabúdeši mja do koncá? Dokóľi otvraščáješi licé Tvoje ot mené? Dokóľi položú sovíty v duší mojej, bolízni v sérdci mojem děň i nóšč? Dokóľi voznesétsja vráh mój na mja? Prízri, uslyši mja Hóspodi Bóže mój, prosvítí oči mojí, da ne kohdá usnú v smérť. Da ne kohdá rečét vráh mój: ukripíchsja na nehó. Stuzájusčiji mí vozrádujutsja, ášče podvížusja. Áz že na mílošť Tvojú upovách: vozrádujetsja sérdce moje o spasěňijsa Tvojem. Vospojú Hóspodevi blahodíjavšemu mňí, i pojú ímeni Hóspoda Výšňaho. Prízri, uslyši mja Hóspodi Bóže mój, prosvítí oči mojí, da ne kohdá usnú v smérť: Da ne kohdá rečét vráh mój: ukripíchsja na nehó.

ALEBO: Žalm 13

2 Dokedy, Pane? Stále budeš na mňa zabúdať? Dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár? **3** Dokedy mi bude dušu trápiť nepokoj a srdce dennodenne bôľ? Dokedy sa nepriateľ bude vypínať nado mnou? **4** Zhliadni na mňa a vyslyš ma, Pane, Bože môj, daj svetlo mojim očiam, aby som v smrti nezaspal, **5** aby nemohol povedať môj nepriateľ: „Premohol som ho;“ aby tí, čo ma sužujú, nezajasali, že som upadol. **6** Lenže ja dúfam v tvoje milosrdenstvo, moje srdce sa teší z tvojej pomoci. Budem spievať Pánovi, že ma zahŕňa dobrodeniami.

Sláva, i nýňi: Allilúija, allilúija, allilúija, sláva Tebí Bóže. (3x)

Hlás 6: Dnes Vladýka tvári predstojít Pilátu, i Krestú predajétsja Ziždíteľ vsích, jáko Áhnec privodím Svojeju vôleju: hvozďmí prihvozďajétsja, i v rebrá probodájétsja, i húboju napojájétsja mánnu Odoždívyj, po lanífi zaušájétsja Izbáviteľ míra, i ot Svojích ráb poruhájétsja Sozdáteľ vsích. Ó Vladýčnahó čelovikoľúbija! O raspinájuščich moláše Svojhó Otcá, hlahóľa: Ótče, ostávi ím hrích séj: ne víďat bo bezzakónňiji, čtó neprávednoje soďivájut.

Sláva: hlás 6: O káko bezzakónnoje sónmišče. Carjá tvári osudí na smérť, ne ustyďívsja blahodíjájníja, jáže vospominája predutverždáše, hlahóľa k ním: Lúďije Mojí, čtó sotvorích vám? Ne čudés li ispólnich Judéju? Ne mertvecý li voskresích jedíňim slóvom? Ne vsjákuju li boľízň is-cilích i nedúch? Čtó úbo mí vzdajeté? Vskúju ne pómnite Mjá? Za isciléňija rány Mňí naloživše, za život umerščvlájušče víščajušče na drévi, já-ko zlodíja, Blahodíteľa: jáko bezzakónna, Zakonodávca: jáko osužďéna, vsích Carjá. Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: hlás tójže: Strášnoje i preslávnoje tájinstvo dnés d'jstvujemo zrítsja: Neosjazájemyj uderžavájétsja: vjážétsja, razrišájaj Adáma ot klátvy: ispytújaj serdcá i utróby, neprávedno ispytújétsja: v temnici zatvorjájétsja, Íže bédnu zatvorívyj: Pilátu predstojít, Jemúže trépetom predstoját nebésnyja síly: zaušájétsja rukóju sozdáňija Sozdáteľ: na drévo osužďajétsja, sudjáj živým i mértvym: vo hróbi zakľučájétsja Razoríteľ áda. Íže vsjá terpjáj milosérдно, i vsích spasýj ot klátvy, Nezlobíve Hóspodi, sláva Tebí.

Tvoréňije Sofrónia, patriárcha Jerusalímskaho:

Svíte tíchij, svjatýja slávy, Bezsméртnaho Otcá Nebésnaho, Svjatáho Blažénnaho, Iisúse Christé: prišédše na západ sólnca, víďivše svít večérnij, pojem Otcá, Sýna, i Svjatáho Dúcha, Bóha. Dostójin jesí vo vsjá vremená píť býti hlásy prepodobnymi, Sýne Bóžij, život dajáj: t́imže mír Ťa slávit.

Prorócestva Isáiina čténije.

Toto hovorí Pán: Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi. **14** Ako sa nad ním zhrozili mnohí, - veď neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku - **15** tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvoria ústa. Veď uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo neslýchali! Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? **2** Veď vzišiel pred ním sťa ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. **3** Opopvrhnutý a posledný z ľudí, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opopvrhnutý, a preto sme si ho nevážili. **4** Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. **5** On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. **6** Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. **7** Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). **8** Z úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Veď bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. **9** So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. **10** Pánovi sa však páčilo zdrvíť ho utrpením... Ak dá svoj život na obeť za hriech, uvidí dlhoveké potomstvo a podarí sa skrze neho vôľa Pánova. **11** Po útrapách sa jeho duša nahľadí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. **12** Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korisť, lebo vylial svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov. (Iz 52,13-53,12)

Ot Márka svjatáho Jevánhelija čtenie:

Pred čtenijem Jevánhel'ija pojém: Sláva strastém Tvojím, Hóspodi, sláva Tebí.

Isusa však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. **16** Vojaci ho odvedli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. **17** Odeli ho do purpurového plášťa, z trnia uplietli korunu a založili mu ju **18** a začali ho pozdravovať: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ **19** Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. **20** Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali. **21** Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľa, aby mu niesol kríž. **22** Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. **23** Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. **24** Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty - hodili o ne lós, kto si má čo vziať. **25** Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. **26** Jeho vinu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ **27** Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. **28** (A splnilo sa Písmo, ktoré hovorí: Započítali ho medzi zločincov.) **29** A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. **30** Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ **31** Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. **32** Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. **33** Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. **34** O tretej hodine zvolal Isusa mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ **35** Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ **36** Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ **37** Ale Isus zvolal mocným hlasom a vydýchol. **38** Chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. **39** Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ **40** Zobďaleč sa pozerali aj

ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, 41 ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. 42 Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, 43 prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Isusovo telo. 44 Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. 45 Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. 46 On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privälil kameň. 47 Mária Magdaléna a Mária Jozesova sa pozerali, kde ho uložili. (Mk 15,15-47)

I skončávšusja Jevánhel'iju, pojem: Sláva dolhoterpíňiju Tvojemú Hóspodi.

I po pojem ot s'ichóvnych s'ichír podobny 4:

Hlás 2: Jehdá ot dréva Ťá Mértva Arimaftěj sňát vsích Životá, smírnoju i plaščaníceju Ťá, Christé, obví, i ľubóviju podvizášesja, sérdcem i ustnámi Ťílo netľínnoje Tvoje oblobyzáti. Obáče, oderžím stráchom, rádujasja vopijáše Tí: Sláva snizchožděňiju Tvojemú, Čelovikoľúbče.

S'ich: Hospód' vocarísja, v ľipotu oblečesja.

Jehdá vo hróbi nóvi za vsích položísja jesí, Izbáviteľu vsích, ád vse-smichlívyj víďiv Ťá užasésja, verejí sokrušíšasja, slomíšasja vratá, hróbi otverzóšasja, mértviji vostáša, tohdá Adám blahodárstvenno rádujasja vopijáše Tebí: Sláva snizchožděňiju Tvojemú, Čelovikoľúbče.

S'ich: Íbo utverdí vselěnnuju, jáže ne podvížitsja.

Jehdá vo hróbi plótski choťá zakľučílsja jesí, Íže jestestvóm Božestvá prebyvájaj Neopísannyj i Neopreděilěnyj, smérťi zakľučíl jesí sokróvišča, i ádova vsjá istoščíl jesí Christé cárstvija: tohdá i subbótu sijú Božéstvennaho blahoslověňija i slávy, i Tvojejá svítlosti spodóbil jesí.

S'ich: Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dňíj.

Jehdá síly zrzáchu Ťá Christé, jáko prelěstnika ot bezzakónnych oklevetájema, užasachusja neizhlahólannomu dolhoterpíňiju Tvojemú i kámeň hróba rukámi zapečátannyj, ímiže Tvojá netľínnaja rébra probodóša. Obáče nášemu spasěňiju rádujušesja vopijáchu Tí: Sláva snizchožděňiju Tvojemú, Čelovikoľúbče.

Sláva, i nýňi: hlás 5: Tebé Odíjuščasja svítom jáko rízoju, sném Iósif s dréva s Ťikodímom, i víďiv mértva náha nepohreběna, blahosérdnyj

pláč vosprijím, rydája hlahólaše: Uvý mňí Sladčájšij Iisúse! Jehóže vmáli sólnce na Krestí vísima uzrívšeje mrákom oblahášesja, i zemľá stráchom kolebášesja, i razdirášesja cerkóvnaja zavísa: no sé nýňi vížu Ťá, mené rádi vóleju podémša smérť. Káko pohrebú Ťá Bóže mój, ilí kakóju plaščaníceju obvijú? Kójima li rukáma prikosnúsja netlínnomu Tvojemú Ťílu? Ilí kija písni vospojú Tvojemú ischódu Ščédre? Veličáju strásti Tvojá, pisnoslóvľu i pohrebéňije Tvoje so voskreséňijem, zovýj: Hóspodi, sláva Tebí.

PRÍPRAVA PLAŠČANICE V DOMÁCOM PROSTREDÍ

Stól prekryjeme čistým bielym obrusom a zapálíme sviečky. Na obrus položíme svätý Kríž alebo ikonu Spasiteľa, ktoré môžeme ozdobiť kvetmi. Zapálime kadidlo, ak máme. Následne spievame:

Tropár, hlás 2: Blahoobráznyj Jósif s dréva sném prečistoje Ťílo Tvo-jé, plaščaníceju čistoju obvív, i voňami vo hróbi nóvi pokrýv položí.

Druhý tropár: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv Ánhel vopijáše: Míra mértvym súť prílična, Christós že istl'íňija javísja čůžd'.

Spoločne sa modlíme:

Pane Isuse Christe, Syn živého Boha, ktorý si bol pre nás ukrižovaný, aby si nám otvoril zasľúbené kráľovstvo svetla a života, Tvoje ruky rozpäté na dreve Kríža sú svedectvom o otvorenej Božej náruči pre nás a pre celý svet. S dôverou a láskou Ťa teda prosíme: požehnaj našu zem a všetkým, ktorí ju spravujú a prijímajú rozhodnutia, daruj zodpovednosť a múdrosť. Posilňuj tých, čo sa boja a sú si neistí. Poteš všetkých zarmútených a daruj im nádej. Dotkni sa svojimi prebodnutými rukami všetkých chorých a daruj im zdravie. Požehnaj lekárov, zdravotníkov, lekárnikov, vojakov, policajtov, predavačov a vôbec všetkých, čo v týchto dňoch pomáhajú bližným. Pane Isuse, Ty si nám dal svoje prečisté Telo a svoju drahocennú Krv ako večeru večného života; prosíme Ťa, aby sme ich mohli v čo najbližšej dobe prijímať spoločne s našim vladykom, s našimi duchovnými otcami a s všetkými bratmi a sestrami v našich chrámoch. Pán Života a Kráľ Slávy, prived' aj našich zosnulých do svojej radosti. Lebo Tebe a Tvojemu Otcovi, ktorý je bez

počiatku, a Tvojmu oživujúcemu Duchovi vzdávame chválu na veky vekov. Amen.

Čestníjšuju Cheruvím i slávňjšuju bez sravněníja Serafím, bez istlíňija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu, Ťa veličájem.

Hóspodi Iisúse Christé, Síne Bóžij, molítv rádi Prečístyja Tvojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, molítvami prepodóbnych i bohonósnych otéc nášich, i vsích svjatých, spasí nas hrišnych.

----požehnané vladykom Jurajom